

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Török Viktória ügyvéd (.....) által képviselt felperesnek a dr. Simoray Krisztina ügyvéd által képviselt alperes ellen 600.000 forint és járuléka megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. december 3-án kelt 24.G.41.653/2015/13. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 600.000 (hatszáz ezer) forint tőkét, valamint ezen összeg után 2013. július 1-jétől a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot.

Kötelezi továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 132.000 (százharminckettő ezer) forint lerótt eljárás illetékből és 40.000 (negyvenezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló első-, másodfokú per költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A peres felek az egri ingatlanra 2011. október 6-ánIV. megnevezésű vagyonbiztosítási szerződést kötöttek, melynek az Általános Vagyonbiztosítási Feltételek is részét képezték. Utóbbi Különös Feltételei tartalmazzák a biztosítható vagyonszoprtok felsorolását, mely szerint épületnek minősül minden olyan környező külső tértől, épületszerkezetektől részben vagy egészben elválasztott teret alkotó építmény, mely a talajhoz szilárdan kötődik, emberek számára hosszabb bent tartózkodásra alkalmas, külső behatásokkal szemben védelmet nyújt és időtállósággal rendelkezik, valamint ezek szerkezeti egységei, tartozékai, így például, de nem kizárólag: a) előtetők, összekötőhidak, rámpák, felvonó, aknák és hasonló épületelemek, amelyek szerkezeti az előző pontban felsorolt épületek részét képezik, b) kémények - függetlenül attól, hogy könnyűszerkezetes kivitelűek vagy téglából, kőből, betonból készültek, c) csővezetékek, kábelek, csatornák, aknák, valamint összekötő folyosók, ha azok téglából vagy betonból készültek. Építménynek minősül továbbá olyan építési kapcsolat nélküli, de téglából, betonból vagy épület egyéb építési módjának megfelelően készült építmény, úgy mint siló, bunker, víz- és egyéb tároló, továbbá minden fajta épített kerítés.

A Különös Feltételek 5. pontja szerint a gépek, berendezések, eszközök, számítógépek, árukészletek, vagyonszoprtok betöréses lopás kockázatokra történő biztosítását az alperes a mellékletben szabályozott védelmi előírások mellett vállalta. Kártérítési kötelezettsége a betöréses lopás és rablás, valamint az ezekkel összefüggésben levő rongálás káresemény bekövetkeztekor a meglévő, a kárrendezés során megállapított és rögzített tényleges betörés és védelmi szint szerint a feltételekben meghatározott limitekig kiterjed.

Az 5.1. pont szerint a betöréses lopás biztosítási eseménynek minősül, ha a tettes a biztosított vagyontárgyat úgy tulajdonítja el, hogy lezárt helyiségekbe:

a) erőszakos módon (nyílászárók be- vagy feltörésével, fal, tető vagy födém kibontásával, illetve ezekhez hasonló módon) betört, behatolt;

b) eredeti kulccsal vagy másolt kulccsal jutott be oly módon, hogy a kulcsokhoz az a) pontban meghatározott betöréses lopás vagy rablás útján jutott;

c) az a) pontban felsorolt módon jutott be és a szabályosan lezárt értéktárolót a biztosítási helyről eltulajdonította, feltörte vagy más, nem kinyitás célját szolgáló eszköz, szerszám segítségével nyitotta fel, betöréses lopás vagy rablás útján megszerzett kulccsal nyitotta fel, ha a megszerzett kulcsokat másolt, de állandóan lakott épületben tartották, illetőleg azokat az őrzésre jogosult személytől rabolták el.

Az 5.3. pont alapján biztosítási események azok a rongálási károk, melyeket a tettesek a kockázatviselés helyén betöréses lopás vagy annak kísérlete során okoztak a biztosított vagyontárgyakban.

A 2013. március 30-ai hétvégén ismeretlen elkövetők a szerződéssel érintett épület tetejének borítását felbontották és a rézlemez egy részét eltulajdonították. A büntető eljárás során a rendőrség helyszíni szemlét tartott, jegyzőkönyvet vett fel, tanúkat hallgatott meg, de az elkövetők kiléte nem vált ismertté. A felperes a kárt bejelentette az alperesnek, majd a tető kijavítására, lefedésére vállalkozási szerződést kötött, a vállalkozó a munkát elvégezte és 1.500.035 forint összegű számlát állított ki. A felek közti levelezés során az alperes elzárkózott a fizetéstől.

Az Egri Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya 1.010/997/2013.BÜ számon folytatott eljárást, a helyszíni szemle során megállapításra került, hogy a perbeli helyszín az Eger,.....kereszteződésében található üzlethelyiség, az épület két külön részből áll külön bejárattal, feliratú átalakítás alatt álló üzletből és egy kétszintes toronyformájú kínai üzletből. Az épület teteje lapos, a kínai üzlet felett kúpformájú, a kúp részen lévő lemez meg van bontva. A lapostető vízzáró műanyag borítással fedett, egybe van építve 2,2 méter magasságú eltolással a kínai üzlet tetőrésze, erre a tetőre egy vaslétra vezet, a kátrány borítású tető kör alakú közepén mintegy 10 méter átmérőjű kúp alakú kupola van, melynek alsó részét 1,8 méter magasan oxidrétegű rézlemez borítja, a rézlemez fölött zsindely található. A rézlemez 4,3 méter hosszan hiányzik a kupola létra felőli oldaláról, a rézlemez alatti csatornából 5 méter hiányzik. A kupolát körbe lehet járni két méter szélességű lapostetős részen, 21 méteren a párkány széle meg van bontva. A helyszínen került lefoglalásra egy piros nyelű fogó, metszőolló, rozsdás harapófogó, oldalcsípő, illetőleg piros nyelű csavarhúzó.

A rendőrségi iratok alapján megállapíthatóan a bolt felújítási munkálatai 2013. március közepétől 2013. április hónap közepéig tartottak, a munkát többek közt az épület tetején is végezték. A rendőrség a nyomozást felfüggesztette, az elkövetők kilétét nem sikerült megállapítani.

Az alperes a kárbejelentésre 2013. május 6-án kelt levelében felperessel közölte, hogy a biztosítási ajánlatban és kötvényben megjelölt fedezet típus kockázataira és a velük kapcsolatos károkra terjedt ki a biztosítás. A fedezettípus kockázatok a 3. számú mellékletben találhatók, így a betöréses lopás biztosítási eseménynek minősül, ha a tettes a biztosított vagyontárgyat úgy tulajdonítja el, hogy a lezárt helyiségbe erőszakos módon, nyílászáró be- vagy feltörésével, fal tető vagy födém kibontásával, illetve ezekhez hasonló módon betört, behatolt. Rongálás biztosítási eseménynek minősülnek azok a rongálási károk, melyeket a tettes a kockázatviselés helyén betöréses lopás vagy annak kísérlete során okoz. A kárszakértő szerint a helyszíni szemlén rögzített kárkép és a rendelkezésre álló adatok alapján az elkövetők nem betörési szándékkal, hanem vandál módon, annak részbeni eltulajdonításával rongálták meg a biztosított épület tetőzetét, erre a biztosítás nem nyújt fedezetet. Hasonló tartalmú volt az alperes 2013. július 8-i levele, mely tartalmazta azt is, a

beázás önmagában nem biztosítási esemény, csak akkor lehetne téríthető, ha csapadékvíz a vihar által megrongált tetőfedésen át jutott volna az épületbe, a tárgyi esetben a rongálás következményi káraként történt a beázás, mely a szerződési feltételek értelmében nem téríthető.

A felperes módosított kereseti kérelmében 600.000 forint és ezen összeg 2013. július 1-től a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 301.§-a alapján számított késedelmi kamata és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Alperes a kereset elutasítását kérte a Biztosítási Szabályzat Különös Feltételek II.5.1. pontjára hivatkozva, a korábbi leveleiben foglaltakat megismételve.

A Fővárosi Törvényszék 2014. november 18-án kelt 24.G.43.760/2013/11. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 forint perköltséget.

A Fővárosi Ítéltábla a 2015. május 12-én kelt 16.Gf.40.071/2015/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A felperes fellebbezési perköltségét 48.000 forint lerótt fellebbezési illetékből és 15.000 forint + áfa összegű másodfokú ügyvédi munkadíjból álló összegben, alperes fellebbezési perköltségét 15.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjban állapította meg. A Fővárosi Ítéltábla a tényállás felderítetlensége miatt helyezte hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét, utalva arra, az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy az elkövetők a tetőn lévő rézlemez eltulajdonítása céljából mentek fel az épület tetejére, nem bizonyított tény. Ennek ellentmond a felperes által megjelölt azon körülmény, hogy a tetőszerkezeten lévő rézlemezek felett héjazat található, így a földről nem volt látható, hogy a tetőt rézlemezek fedik. Kétséges az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy erre szakosodott tolvajok kiemelt célpontja lehetett a perbeli épületen a héjazat alatti rézlemez. A szerződés V.3. pontja szerinti biztosítási esemény fennállta vagy ennek hiánya vizsgálandó volt.

Az új eljárás során a felperes és az alperes a korábbi előadását fenntartotta.

Az elsőfokú bíróság a 2015. december 3-án kelt 24.G.41.653/2015/13. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 75.450 forint perköltséget. Az elsőfokú bíróság a felek nyilatkozatai, a becsatolt okiratok, az 1.000.010/997/2013. számú bünyügyi eljárás iratai, tanúvallomása alapján ítélte a keresetet megalapozatlannak. Határozata indokolásában az 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 536.§, 548.§, illetve 205/A.§, és 205/B.§-ai, továbbá a felek közti biztosítási szerződés részévé válóKülönös Feltételei felhívása után kifejtette, a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség abban a tárgyban, hogy a perbeli esemény biztosítási esemény. A Különös Feltételek II.5.1. pontja alapján a betöréses lopás biztosítási esemény az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem valósult meg, a tettes a lezárt helyiségbe, épületbe erőszakos módon nem hatolt be, nem tört be, a rézlemez, csatorna eltávolításánál az építmény belsejébe történő behatolás, betörés nem valósult meg. Az elkövető a perbeli biztosított épületről a kupolareszen annak ún. szoknyarészen található 7 négyzetméteres rézlemez, 5 méter hosszan a csatornát, illetőleg a párkányrészről 21 méter részen távolított el és vitt el rézlemez. Az elsőfokú bíróság a becsatolt fényképfelvételekből, a rendőrségi iratokból, fényképfelvételekből, illetve tanúvallomásából megállapította, hogy a perbeli ingatlan kupolájának ún. szoknya részét 1,8 méter magasan rézlemez fedte, ez volt legfőleg található, ezen más borítás nem volt. Arra utaló, adat, tény, bizonyíték nem volt, hogy a rézlemez alatti rész is bármilyen módon felbontásra, megbontásra került volna. A helyszínen talált lefoglalt eszközök nem

támasztották alá betöréses lopás kísérletét. A lefoglalt harapófogó, csavarhúzó, metszőolló a rézlemez felfeszítésére, levágására alkalmas eszköz, nem pedig a kupolán keresztül történő betörésre. A perbeli kupolás ingatlannal összeköttetésben lévő üzlet tetején a káreseményt megelőzően felújítási munkák voltak, a kupolarész a lapostetős üzletrészen is megközelíthető volt, így nem volt relevanciája, hogy a rézlemezek a földről láthatóak voltak vagy sem. A környező, többemeletes épületekből látható volt az ingatlan teteje, a üzlet lapos tetején dolgozók is láthatták a kupola külső szoknya részén lévő külső rézlemez borítást, innen a kupolás rész a vaslétrán keresztül megközelíthető volt.

Osztotta továbbá az elsőfokú bíróság az alperes álláspontját a tekintetben, hogy felperesnek lehetősége volt dönteni, hogy kínált szerződéstípus megfelel-e az igényeinek, lehetősége volt az Általános Szerződési Feltételeket elolvasni, tanulmányozni, értelmezni. Az alperes az előre meghatározott vagyonszoportok tekintetében az előre meghatározott veszélynek, károk bekövetkezése esetén vállalta biztosítási szolgáltatás nyújtását, a perbeli rézlemezek eltulajdonítása nem tartozik a biztosítási káresemények körébe, ezért a felperesi kereset elutasítandó volt.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján döntött a perköltség viseléséről.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, kérte annak kereseti kérelme szerinti megváltoztatását és az alperest 600.000 forint tőke és ennek 2013. június 1-től a Ptk. 301.§-a alapján számított késedelmi kamatai és a perköltség megfizetésére.

Előadta, az elsőfokú bíróság elsősorban arra hivatkozott, hogy betöréses lopás nem valósult meg, azonban a tényállás tisztázása során nem vette kellő súllyal figyelembe elsődlegesen a felperes, illetve a biztosítási üzletkötő és tanú által előadottakat, tévesen értelmezte a bizonyítékokat, téves jogi következtetéseket vont le. Végig egyértelmű volt, alperes sem vitatta, s a bíróság is bizonyítottan tekintette, hogy a perbeli biztosítás megkötésekor felperesi szándék egyértelműen az épület teljes körű biztosítása volt. Ilyen szándékkal kért és kapott ajánlatot az alperesi üzletkötőtől. Megbízott az alperes nevében eljáró szakemberben, akit részletesen tájékoztatott a szándékáról, elvárásairól és az általa javasolt szerződési módozatot választotta. Az üzletkötő az ÁSZF biztosító általi, a köznapi felfogástól eltérő értelmezéséről, illetve az ingatlan alkatrészeit érintő korlátozásról nem tájékoztatta, arról maga sem tudott. Abban a tudatban volt, hogy alperes helytállási kötelezettsége az épület, illetve alkotórészei, tartozékai tekintetében is teljes körűen fennáll. Nem felel meg a valóságnak az ítélet indokolásának azon állítása, hogy lehetősége volt az ÁSZF áttanulmányozására, értelmezésére, ennek ellentmond tanúvallomása is. Csak szóbeli tájékoztatás volt, az ÁSZF-et már csak a szerződés aláírásakor kapta kézhez, azt előzetesen nem is tudta volna elolvasni. Nem szakértő, ezért vette igénybe szakember segítségét. maga is úgy nyilatkozott, ez a perbeli biztosítás volt alperes legkomplexebb vagyonsbiztosítása, s ő maga sem gondolta a szerződés megkötésekor, hogy az nem terjed ki a bekövetkezett káreseményre. A közfelfogással ellentétes, nem életszerű, hogy a szerződés olyan vagyonelemekre ne terjedjen ki, melyre a szerződő fél szándéka egyértelműen irányul és amely vagyonelemeket egyébként a másik fél sem zárta ki a biztosítás köréből. A Ptk. 207.§ (1) bekezdésére hivatkozva utalt arra, a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.

Megalapozatlan és téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a káresemény nem minősül biztosítási eseménynek, az ingatlan fogalmába beleértendő az építmény, az alatta lévő földoszlop és a felette lévő légoszlop is. Az elkövetők erőszakos módon jutottak be az ingatlanba, a tetőszerkezet héjazatát megbontották, ez a cselekedet kimerítette a betöréses lopás biztosítási szerződés szerinti fogalmát, így megalapozza alperes helytállási kötelezettségét. Téves azon megállapítás, mely szerint nincs relevanciája annak, a rézlemez látható-e vagy sem. Egyértelműen megállapítható volt mind a fényképekből, mind tanúvallomásából, hogy a szoknyarészen lévő rézlemezek speciális elhelyezkedésük miatt nem voltak letről, de még az épülettel egymagasságból sem láthatók,

bebizonyosodott, hogy a rézlemezek egy jelentős része az attika részben levő fedőréteg alatt volt, így egyáltalán nem volt látható. Ez azért releváns, mert a elkövetők szándéka nem irányulhatott olyan valami eltulajdonítására, amiről nem bírtak tudomással. A rézlemezekhez a héjazat megbontásával jutottak, mely elsődlegesen betöréses lopásként, másodlagosan annak kísérleteként értékelhető. Ezt támasztja alá a rendőrségi nyomozás alapirata is, mely betöréses lopás kísérlete miatt induló eljárásról szólt. vallomása szerint is az elkövetők az ingatlanba kívántak behatolni, ennek során a rézborítást részben eltávolították. Szaggatva, tépve volt a lemez, nagyon durván csinálták, az alatta lévő szigetelőréssz is fel volt tépve. Az elkövetők szándéka elsődlegesen az ingatlanba történő behatolás volt, ennek során szembesültek egyrészt azzal, hogy az épületben mintegy 7 méter magasságú légtér van, ahová nem lehet bejutni, másrészt azzal, hogy a tetőszerkezetben értékes anyag van, melyet kárpótlásként megszerezhetnek. Betöréses lopás kísérlete során okoztak kárt a tetőszerkezet megrongálásával. A felperes a bizonyítási kötelezettségének eleget tett, így alperes helytállási kötelezettsége fennáll.

Alperes fellebbezési ellenkérelmet írásban nem terjesztett elő.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozott:

A jelen ügyre még alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 536.§ (1) bekezdése értelmében biztosítási szerződés alapján a biztosító meghatározott jövőbeni esemény (biztosítási esemény) bekövetkeztétől függően bizonyos összegnek megfizetésére vagy más szolgáltatás teljesítésére, a biztosított, illetőleg a másik szerződő fél pedig díj fizetésére kötelezi magát.

A (2) bekezdés a) pontja alapján biztosítási esemény lehet különösen a szerződésben megállapított károsító esemény.

Az 553.§ (1) bekezdése alapján, ha a biztosítási esemény bekövetkezik, a biztosító a szabályzatban megállapított időn belül köteles szolgáltatását teljesíteni.

A felek jogviszonyában a fenti jogszabályi rendelkezések, a felek által 2011. október 6. napján megkötött Vagyongbiztosítási Szerződés, illetve az Általános Vagyongbiztosítási Feltételek irányadók, utóbbiak értelmezését illetően a régi Ptk. 207.§ (1) bekezdése kimondja, „a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett”.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a felperes keresete elutasítandó. A felek közt létrejött Különös Feltételei 5.1. és 5.3. pontja értelmében a 2013. március 30-ai hétvégén bekövetkezett káresemény biztosítási eseménynek tekintendő, azaz, betöréses lopás kísérlete valósult meg. Erre utal az Egri Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya 1.010/997/2013.BÜ számú eljárásának adatai, a cselekmény nyomozóhatóság általi minősítésén túlmenően több egyéb körülmény is.

A peres felek által nem vitatottan a felperes komplex, a perbeli ingatlan teljes biztosítására irányuló szerződést kívánt kötni, ezt 2015. november 10-i, 11. számú jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomása is megerősítette, aki elmondta, hogy a perbelinél komplexebb vagyongbiztosítása alperesnek a perbeli időszakban nem volt. Az épület a cselekmény folytán beázott, mely cselekmény során nemcsak a rézlemez eltulajdonítására került sor, sérült a rézlemez alatti szigetelés is. Téves volt az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy az elkövetők szándéka semmilyen módon nem irányult erőszakos behatolásra..... 2014. május 23-i 24.G.43.760/2013/8. számú jegyzőkönyvben

rögzített vallomása szerint a perbeli építmény kívülről vasrácsokkal volt biztosítva, 2013. július 11-i rendőrkapitánysági tanúvallomása szerint az épület belülről riasztóval volt védett. Az elkövetők azonban a tetőre az épített vaslétrán könnyen feljuthattak. tanúvallomásán kívül a csatolt fényképfelvételek is igazolják, hogy a rézlemez alatti rész is megbontásra került, a beázás ennek következményeként történt. A felperes és alperesi üzletkötő által egyező előadás szerint komplex, az épület teljes körű vagyonvédelmét biztosító szerződés megléte tudatában fizette felperes annak megkötésétől a biztosítási díjakat.

Nem fogadható el a felek által megkötött szerződés olyan értelmezése, mely szerint a tetőszerkezet megbontása nem erőszakos cselekmény, illetve hogy a perbeli rongálás - sőt ezen gondolatmenet szerint akár a teljes tetőszerkezet darabokban történő lebontása és eltulajdonítása - sem valósít meg biztosítási eseményt. Az elsőfokú bíróság csupán a rézlemezek elvitelére koncentrált, a károsító cselekményt komplex módon nem értékelte. A korábbi hatályon kívül helyező határozatban előírt bizonyítási eljárást lefolytatta, azonban a rendelkezésre álló bizonyítékokból téves jogi következtetést vont le.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábrá az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegileg a felperes 2014. február 19-én módosított kereseti kérelmének helyt adva - a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta és kötelezte az alperest 600.000 forint tőke és ennek a 2013. július 1. napjától a kifizetésig járó, a Ptk. 301.§-a szerinti késedelmi kamatai megfizetésére.

A felperesi fellebbezés eredményes volt, ennek folytán a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a Pp. 239.§-a alapján az alperes köteles a felperes teljes első-, másodfokú perköltségét megfizetni, azaz a felperes által lerótt kereseti illetéket, továbbá a felperes részére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, illetve (5) és (6) bekezdése alapján mérsékléssel, mérlegeléssel megállapított első-, másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget.

Budapest, 2016. november 9. napján

. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.

k.

előadó bíró

Dr. Szunyogh Zsófia s.

bíró

A kiadmány hitelél:

Gesztesi Diana
tisztviselő

